

I. CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM

Ciekawe to było i chwytliwe. Zanim wytabudowały się z rozeznawania tajników alfabetu, w czym była nie tyle zasługa rodziców, ile szyldów pana Piekacza, pana Segala, „Eugeni” i innych - odchodziło całymi wieczorami czytanie z Mamą. Na pierwszy ogień poszło *W pustyni i w puszczy* i od tego czasu na pamiętkę słonia utkwionego w wąwozie i karmionego przez dzieci - Tata został Kingiem.

Potem, ponieważ wybieraliśmy się do Rzymu (Kingowi coraz lepiej zaczynało się powodzić), przyszło *Quo vadis*.

King czasem wyręczał w czytaniu Mamę i wtedy zniecał wprowadzał swoje dodatki - sęk był w tym, jak prędko się „tropną”.

A więc w ustępie, kiedy się pali Rzym i oszalały Winicjusz szuka Ligii, King czytał, że Winicjusz jechał na białej mulicy.

Biała mulica, no to biała mulica. I co dalej? Co dalej - nim Mama każe im spać. Więc to i to, i to, i znowu... biała mulica. A potem wyrostek żydowski prowadzi do katakumb i znowu pęta się biała mulica?

Tata kątem oka widzi, że dwie czujne głowy podnoszą się z łóżeczek i czyhają. Jeszcze jedna biała mulica i ani chybi rozlegnie się protest:

- Mama, nie pozwól JEMU.

King czuje, że jest rozszyfrowany, i postanawia, że jak spadać, to z wysokiego konia:

„Zaprawdę, miłość wasza jest bez grzechu - położył dłonie na ich głowach Święty Piotr - a wtem ryknęła biała mulica...”

- Mama! - rozlega się SOS. Wyszło na jaw ostatecznie nie tylko oszukaństwo, ale oszustwo połączone z nieludzkim natrząsaniem się.

M. Wańkiewicz *Ziele na kraterze*.
Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1993, s.31.

1. Dzieci poznawały słowo pisane dzięki:

- a) samodzielnie czytany książkom
- b) sklepowym reklamom
- c) Mamie i Kingowi
- d) utworom Sienkiewicza

2. Biała mulica jest postacią z:

- a) „Quo vadis”
- b) fantazji Kinga
- c) fantazji dzieci
- d) historii Rzymu

3. Tata poddaje dzieci próbie, aby sprawdzić ich:

- a) czujność
- b) poczucie humoru
- c) umiejętność koncentracji
- d) znajomość lektury

4. Tata wobec dzieci jest:

- a) krytyczny
- b) złośliwy
- c) wymagający
- d) surowy

5. „Nieludzkie natrząsanie się” to natrząsanie się z:

- a) zainteresowań dzieci
- b) fabuły powieści
- c) kultu wielkiej literatury
- d) dziecięcej powagi

6. Wieczorne czytanie można określić jako:

- a) obowiązek
- b) rytuał
- c) konsumpcja
- d) uczta duchowa

II. NAUKA O JĘZYKU

7. Deklinuje się wyraz:

- a) tamten
- b) tak
- c) tutaj
- d) to

8. Formę trybu rozkazującego ma czasownik w zdaniu:

- a) Najlepiej niech pan przyjdzie później.
- b) Może pan przyjdzie później.
- c) Mógłby pan przyjść później.
- d) Musi pan przyjść później.

9. Prawdłowo jest napisany przysłówek w zdaniu:

- a) Postępujesz nie mądrze, ale bezmyślnie.
- b) Nie najlepiej dziś wyglądasz
- c) Niedobrze się stało.
- d) Pobiegł nie szybciej od kolegi.

10. Prawdłowo został zastosowany liczebnik w zdaniu:

- a) Było pięcioro chłopców.
- b) Nie było sześciorga kociąt.
- c) Pojechaliśmy czworgiem sań.
- d) Mówiliśmy o pięciorgu dziewczynkach.

11. Prawdłową formę ma zaimek w zdaniu:

- a) Nie było go tam.
- b) Jego tam nie było.
- c) Tobie mogę pomóc.
- d) Mogę ci pomóc.

12. Formę miejscownika ma rzeczownik w zdaniu:

- a) Mówiły o dziecku.
- b) Pomogłem sąsiadce.
- c) Nie przeszkadzaj pani.
- d) Stał na drodze.

13. Przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej odmienia się wyraz:

- a) muzeum
- b) ucho
- c) laboratorium
- d) sędzia

14. Tylko liczbę mnogą ma wyraz:

- a) usta
- b) płuca
- c) plecy
- d) nozdrza

15. Prawidłową formę ma rzeczownik w zdaniu:

- a) Zaprosili mieszczan.
- b) Nie znali hrabi.
- c) Jadł rękami.
- d) Zaszumiał liśćmi.

16. Prawidłowo zastosowano interpunkcję w zdaniu:

- a) Stały tam i filizanki i szklanki.
- b) Bał się ale nikt o tym nie wiedział.
- c) Powiedział, że mamy w domu nie ma i zamknął drzwi.
- d) Wyjadę nad morze, albo spędzę czas tutaj.

17. Zdanie: „Miała niebieskie oczy, a jej jasną twarzyczkę oplatały złociste loki” jest typowe dla:

- a) sprawozdania
- b) opisu
- c) charakterystyki
- d) opowiadania

18. Charakterystyka postaci jako forma wypowiedzi wymaga:

- a) przedstawienia zdarzeń
- b) wyszczególnienia cech bohatera
- c) obiektywizmu piszącego
- d) uzasadnienia opinii piszącego

III. LITERATURA

19. Fragment wiersza A. Asnyka pt. „Ulewa” zawiera:

- a) metaforę
- b) personifikację
- c) onomatopcję
- d) epitet

Na szczytach Tatr, na szczytach Tatr,
Na sinej ich krawędzi
Króluję w mgłach świszczący wiatr
I ciemne chmury pędzi.
Rozpostarł z mgły utkany płaszcz
I rosę z chmur wyciska
A strugi wód z wilgotnych paszcz
Spływają na urwiska.

20. W wierszu A. Asnyka występują rymy:

- a) parzyste
- b) dokładne
- c) okalające
- d) krzyżowe

21. Zastosowane środki stylistyczne mają na celu:

- a) zażartować z przedstawionego zjawiska
- b) wyolbrzymić zjawisko
- c) ukazać zjawisko jako realistyczne
- d) ukazać nierzeczywisty wymiar zjawiska

22. W wierszu panuje nastrój:

- a) tajemniczy
- b) pogodny
- c) melancholijny
- d) przygnębiający

23. „Ania z Zielonego Wzgórza” jest książką o:

- a) przygodach młodych ludzi
- b) młodzieńczych ambicjach
- c) potrzebie miłości
- d) fantastycznych podróży

24. W książce pt. „Ten obcy” dzieci pomagają Zenkowi, ponieważ w ten sposób chcą:

- a) zaakcentować swą dorosłość
- b) sprzeciwić się dorosłym
- c) zaspokoić swą ciekawość
- d) zdobyć uznanie innych

25. W czasie pobytu na wyspie Robinsonowi towarzyszył:

- a) człowiek
- b) pies
- c) koń
- d) kot

26. Mary z powieści pt. „Tajemniczy ogród” zmieniła się na skutek:

- a) oddziaływania przyrody
- b) częstych podróży
- c) utraty rodziców
- d) nowych przyjaciół

27. Historia o księciu i żebraku w powieści M. Twaina pokazuje, że ludzie sądzą innych według ich:

- a) wiedzy
- b) charakterów
- c) pochodzenia
- d) strojów

28. Mimo rozpaczy Joe rozstał się z Lassie, ponieważ:

- a) takie było życzenie rodziców
- b) nie chciał narażać psa na gniew księcia
- c) zrozumiał racje rodziców
- d) ojciec nauczył go uczciwości

29. Powieścią podróżniczą jest książka:

- a) J.R.R. Tolkiena „Hobbit, czyli tam i z powrotem”
- b) J. Verne'a „W 80 dni dookoła świata”
- c) A. Szklarskiego „Tomek w krainie kangurów”
- d) E. Knight „Lassie, wróć!”

30. Tematykę fantastyczną zawiera utwór:

- a) I. Krasickiego „Przyjaciele”
- b) A. Mickiewicza „Świtezianka”
- c) K.I. Gałczyńskiego „Zaczarowana dorożka”
- d) J. Tuwima „Strofy o późnym lecie”